

JUHÁSZ ANIKÓ

Mozgások

*A fán egy kis fényt láttam,
mocorgott,
megszületni akart,
s akarása oly erős lett,
hogy elűzte, kifénylette a zivatart,*

*úgy kúszott egyre feljebb,
ahogy az ágya rácsait fogva
járni tanul a gyermek,
az ő ideje mozgássá vált,
s a fa tetejére fényeskedte fel a tengert.*

S véste, vájta...

*S véste, vájta,
úgy vájta azt a követ,
mintha a végső mozdulatnál
Istent is meglelné odabent.*

*S ha csillagok mozdultak,
és a járdákon már megtöppedt,
magába roskadt a hó,
ő a követ még mindig vájta,
izmával tologatta az időt,
s párbeszéde az Istennel
mind hatalmasabbra nőtt.*